Година IV — Цариградъ, 23 Іулій 1870 — Брой 68

МАКЕДОНІЯ.

Листъ за Политикѫ и Книжевность.

МАКЕДОНІЯ ще излѣзва дважь въ седмицѫтѫ, въ Срѣдѫ и въ Сѫбботѫ. — Цѣна прѣдплатена за годинѫ двата листа **седмь** бѣлы меджидіета, за единъ-тъ само, кой да е, **четыри** бѣли меджидіи. А за шесть мѣсеца, два-та листа 4 бѣлы меджидіи, а единътъ 2 ½, както въ Цариградъ тукъ тъй и на всякѫдѣ повънъ. — Единъ листъ има 60 пары.

Писма не освободены отъ пощенскѫ платѫ и нарѫчванія за вѣстникъ не сѫдружены съ прѣдплатѫтѫ не ся пріемѫтъ.

Подписка-та на спомоществованіята става въ Цариградъ при Редактора-издателя на **МАКЕДОНІѪ** П. Р. Славейкова, при Одунъ-Капіія № 68. А пѣвнъ при отреденытѣ настоятели, които и отговарятъ за вѣстникъ-тъ. — Статіи и писма за общеполезны работы вмѣстяватъ ся безъ платѫ, а за частны извѣстія плаща ся по единъ гр за редътъ.

На настоятелитѣ ся устѫпва по петъ на сто отъ цѣнѫтѫ на спомоществованіята като съберѫтъ отъ три спомоществованія на горѣ

Описаніе

Кукушь 7 Жетара 1870. –

(Продълженіе отъ Карадачкѫтѫ каазѫ.)

Мутлово іе днесь най-достозабѣлѣжителното село въ таіѫ каазѫ относително до народнытѣ ни работы. Отстоитъ $2^1/_2$ чяса на Ис. отъ Кукушь и имагъ 120-130 домове вситѣ Българскы съ цьрквѫ и училище Българскы.

Мутловяне най-здраво ся дьржять за народностьтѫ, най-храбро ся боратъ съ чюждото духовенство и непоколебимо желаѭть съединеніето съ Българскѫтѫ ни народна Екзархіѭ. Въ това село грькъ владыка нѣматъ никакъвъ пристѫпъ. По таѭ причинѫ Н. Б. Г. Поліянинскый съ свякакъвъ начинъ ся мѫчитъ да гы скършитъ съ нѣкой ударъ, но неке можетъ да сполучитъ; защо Мутоляне знаѭть добрѣ въ кой вѣкъ живѣѭть, и най-добрѣ умѣѭть да оцѣнявать царскѫтѫ милость. На това село житель іе Илія за когощо спомѣнуваше Поліянскыйтъ дописникъ въ в. *Право* оти дядо владыка го наклеветилъ бѣше прѣдъ Ц. Хукюматъ и сакаше да го накажетъ и обезчеститъ како владычкы прѣстѫпникъ и божемъ *тешвикчія*. Но Ц. Хукюматъ не іе орѫдіе фанаріотско. Н. Благородіе, Карадачкыйтъ Мюдиринъ заедно съ мезличьтъ съ справедливостьтѫ си испыта работѫтѫ подробно, и що туку й научилъ сѫщностьтѫ, — оти "Владыка маслаати имишь," остави реченаго Илія свободенъ, а деспотъ достумузъ съ това много наскърби, защо не ся наказалъ нѣговыйтъ виновникъ. Обаче колко селянетѣ Мутловскы сѫ достопохвални за родолюбіето си, толко отъ другѫ странѫ поповетѣ имъ сѫ достоукорителны за низостьтѫ и противонароднытѣ имъ чювства. Они не чинять ни парѫ ни аспрѫ. Тіе освѣнъ общытѣ почти на това съсловіе по отечеството ни недостатци, иматъ и другъ видъ грѣшкы. Кога селянетѣ купно и вси въ обще Българе ся дьржять за народно духовенство и възрожденіето на народа ни, они сами ся нашли въ Карадачкото Мутлово да проповѣдѫть че това неможѣло да быде, ами како си было до сега, пакъ ке си быдело; Българскытѣ книгы ке ся горѣлы веке, защо пакъ грькъ ке си повелялъ на насъ како и до сега що си повеляли. Едныйтъ отъ тыя попове, С. Г. попъ Георгій *Кономото*, що туку агіо деспота му показа едно звънче — едно *кономство*, той часъ светыня му хвати да ся обхождатъ съ селянытѣ си построго и да ся грижитъ да му съберетъ владычнинѫтѫ! но, не го іе зело?! "въ грьцко село лукъ ке продаватъ", велитъ една народна пословица, и той въ най-Българското село Мутлово ке проповѣдатъ грьцизмътъ и фанаріотизмътъ! но не бѣше ся още допълнила чяшята му, та ся опечяли кутрыйтъ *Кономо* да си іѫ допълнитъ. Еднъждъ пожелалъ или своеволно или по высокѫ заповѣдь да ходитъ при Г. Св. владыкѫ, а селянетѣ му запрѣли строго да не ходитъ, и ако прѣстѫпитъ нихнѫтѫ заповѣдь рѣкли му, ке го испъдять отъ папазлъкътъ; а светыня му за инатътъ имъ, (отъ кого іе пъленъ изобилно) противъ воліѭтѫ селскѫ отишьлъ, та ручялъ съ св. владыкѫ на еднѫ софрѫ! ха! малечкѫ ли работѫ іѫ читаете вые Г-не Р-ре, да ручяшь съ владыкѫ? азъ быхъ далъ мило за драго, ако да быхъ можѣлъ да сполучія той дарь, да ся качія на такъвъ стьпень но камо го я, той кѫсметъ? а пакъ да иматъ и едно джингараче — едно офикіо — *кономлъкъ*? Ами още и пѣть лирычкы бакшишь да ти обвѣтятъ, како на Мутловското кономо, що крадѣше по Кукушкѫтѫ чяршіѭ свитѫ (сукно) отъ дукянытѣ? Но съ все това пакъ на таѭ кономовѫ веселбѫ за малко іе было писано да царуватъ. — Що туку си ся вратилъ отъ Полеянино дедото кономо, селянетѣ го аргепсали и форесали съ народно афорезмо, како Мачюковското, та не му останѫло веке ни драмъ отъ папазлъкътъ, нито кономствого можѣло нѣщо да му помогнетъ; испѫдили го отъ Цьрквѫтѫ и отъ домоветѣ си, та си намѣстили другъ священникъ попа Трайка. И святыня му обаче, како зетъ кономовъ, нерачилъ да ся покажитъ подоленъ въ глупостьтѫ отъ сродника си. Едвайщо ся погодилъ съ селянытѣ да имъ попува въ мѣсто народоизвьрженаго Иконома, еднъждъ служилъ а другошь неповторилъ, защо и него Мутловяне го испѫдили поради сѫщытѣ Икономовы причины, т. е. и попъ Трайко вмѣсто да ся водитъ по желаніята на селянытѣ, той видѣлъ за благословно да гы зарежетъ а да слушять И-

кономовытѣ впушенія и да ся покоряватъ на за повѣдитѣ му а чрѣзъ него на владыковытѣ. Съдовьтелно и Мутлоанетѣ испадани и него, А принудени за священникъ, попросиха единъ отъ кукушкя-тѣ община, коя прибързе да имъ удовлетворитъ вѣроисповѣдныгѣ нужды чрезъ младаго своего п. Гергія. Обаче и речената община не помалу ся нуждаетъ за священници, защо и у неѣ жатлъкытѣ имъ іе достигналъ до высокъ стьпенъ. Понеже отъ пѣтьгѣ й попове единъ іе пръстарѣлъ, та неможетъ да служитъ, а другъ единъ іе извърженъ съвършенно за противозаконнытѣ му постжпки така що въ едня общинѣ съсъстояща отъ повяке отъ 1200 домове и нѣколко села сж останалы само тройца священници. Порадн таѣ нуждѣ Кук. община прѣдъ малко врѣме испрати двойца кандидаты въ Ц-градъ до Бъл. Св. Съборъ да гы ржкоположитъ, кой обаче отъ тамо гы проводи въ Велесъ до новоопрѣдѣленныгѣ Българскы владыкж, Гевнядія. Н. В. Прѣосвященство тыя дни бѣше гы разположилъ и прѣди два три дни си дойдохи, священници пріяты отъ народа Кукушкый съ голѣмъ въсторгъ, кой благодаритъ сърдечно и на Б. въ Ц-градъ Св. Съборъ и на Н. Прѣосвященство Г. Гевнядія какщо и на Велешкытѣ почтенія общинѣ. За овой прѣдмѣтъ ке поговориме нѣщо и другошъ, ако ни паднетъ врѣме; но сега нека си дойдиме на прѣдмѣтъ. Отъ новытѣ попове единого ке опрѣдѣлитъ Кук. община зареченото село, Мутлово, а другыйтъ другдѣ.

Училището въ Мутлово, кое броитъ повяке отъ 20, 30 ученици, ходитъ добрѣ. Учительтъ имъ родомъ отъ Радовичъ, іе момъкъ честенъ и добъръ родолюбецъ и си неуморимо грижитъ, да испълняватъ длъжноститѣ си, но поради това повяке іе на попъ Иконома како глядка въ очитѣ му а на дѣда владыка како комерецъ въ носътъ.

Второстепенно по реченото село сж броитъ *Алексово*, манечко село отъ 30-40 домове Българскы, но достойно вниманіе. Алексовчяне ако и да нѣмаіжтъ цьркжж, но безъ училище неостаиватъ. Тіе отъ нѣколко годины държали Българскы учитель, а сега учитеячe.

Грамадна, съ 40 дом. Бъл., училище на грьцы съ новж цьркжж и новъ попъ, зетъ на Мутловскыйтъ Икономъ.

Планинка съ 50 Бъл. домове, цьркжж безъ попъ а училище на грьцы.

Рошлово съ 50 домове Българскы ни цьркжж ни училище.

Мужделекъ, съ 70 Бъл. кжщы, цьркжж и училище Българскы.

Освѣнъ до сега изложенытѣ села иматъ още и другы много, но изостявямъ гы, понеже нѣмаіжтъ нѣщо забѣлѣжително.

Овдѣ свършваме описаніето на Кукушкыйтъ каймакамлъкъ; а, за да допълниме описаніето ма цѣлыта Полянокукушкя Епархіѣ до пжтя ке придадеме на до сегашното още и градъ Полеянино съ кавзичкытѣ му, по това ке хвърлиме единъ погледъ върхъ всѣмъ Епархіѣ и ке призаблѣжиме още понѣщичко, що ке бидегъ нужда, а за сега прощавайте, и нимайте добринятѣ да гы вмѣстите. К. А. П. Ш.